

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 1T/33/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517010246
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Benedikovič
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2017:1517010246.2

Rozhodnutie

1T/33/2017
IČS: 1517010246

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Benedikoviča a prísediacich Ing. Ľubov Staněkovej a Betáý Sedlárovej na hlavnom pojednávaní konanom v Bratislave dňa 26.4.2017 takto

rozhodol:
H.

T. F., nar. X.XX.XXXX v Q./L., D. republika, trvale bytom Z. spolková republika, X., U. 33, vo väzbe od 3.1.2017,

rozhodol:

sa uznáva vinným, že

v úmysle získať pre seba finančnú odmenu vo výške X.XXX,- M., dňa XX.XX.XXXX v presne nezistenom čase na bližšie neurčenom mieste v F. republika umožnil štyrom osobám, štátnym príslušníkom D. republiky bez trvalého pobytu na území Q. republika a bez platných cestovných dokladov, nastúpiť do osobného motorového vozidla V. U., sivej metalízy, evidenčného čísla Z. spolkovej republiky X V.: N ktoré viedol ako vodič, v úmysle tieto osoby nedovolené previezť cez územie Q. republiky na vopred určené miesto v Z. spolkovej republike, pričom bol dňa XX.XX.XXXX v čase asi o XX.XX hodiny v B. na hraničnom prechode J. - G. ako voči predmetného vozidla kontrolovaný príslušníkmi hliadky A. dopravného inšpektorátu, A. riaditeľstva X. zboru B. a následne zadržaný spolu so štyrmi príslušníkmi D. republiky: O. U. B., nar. XX.XX.XXXX, A. O. Z., nar. XX.XX.XXXX, A. L. A., nar. XX.XX.XXXX, A. A. A., nar. XX.XX.XXXX,

teda

v úmysle získať pre seba priamo finančnú výhodu pre osoby, ktoré nie sú štátnymi občanmi Q. republiky ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, pomáhal v prekročení štátnej hranice Slovenskej republiky a nedovolenom prechode cez územie Slovenskej republiky, čím spáchal

zločin prevádzacstva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 355 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l), n), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. sa mu výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky za súčasného uloženia probačného dohľadu.

Podľa § 51 ods. 3 písm. c) Tr. zák. súd obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré majú na neho negatívny vplyv.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd ukladá obžalovanému trest prepadnutia vecí, a to X ks mobilný telefón zn. Q. Z2 čiernej farby D. XXXXXXXXXXXXXXXX a X ks mobil D. X čiernej farby D. XXXXXXXXXXXXXXXX zo Q. kartou XXXXXXXXXXXXXXXX s obalom.

X. § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

o d ō v o d n e n i e :

Odôvodnenie

H. T. F. síce na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 Tr. por. urobil vyhlásenie, že je nevinný, avšak následne spáchanie skutku priznal, oľutoval ho. Nesúhlasil len s právnou kvalifikáciou skutku použitou prokurátorom v obžalobe.

Okrem vlastného doznanie je obžalovaný usvedčovaný i výpoveďami svedkov B., B. a A., ako aj ďalšími listinnými dôkazmi.

Preto súd z takto vykonaného dokazovania mal bez akýchkoľvek pochybností za preukázané, že obžalované T. F. tým, že umožnil štyrom občanom D. republiky nastúpiť do motorového vozidla, ktorého bol vodičom, v úmysle prekročiť s ním štátnu hranicu medzi Slovenskou republikou a Maďarskou republikou a dopraviť ich následne cez územie Slovenskej republiky a to za úplatu, naplnil tak všetky znaky skutkovej podstaty zločinu prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Z hľadiska subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu obžalovaný konal formou priameho úmyslu (§ 15 písm. a) Tr. zák.), lebo chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým v tomto prípade je záujem na ochrane štátnej hranice a na jej prekračovaní legálnym spôsobom.

Súd na rozdiel od prokurátora v podanej obžalobe uviedol objekt tohto trestného činu zločinu prevádzachstva a to záujem spoločnosti na ochrane štátnej hranice a na jej prekračovaní len legálnym spôsobom. S týmto sa súd plne stotožňuje, dodáva, že predmetom tohto trestného činu nie sú prevádzané osoby, ale štát - Slovenská republika, teda tento trestný čin nie je páchaný na prevádzaných osobách, ale na Slovenskej republike. Takýmto konaním páchatela sa nezasahuje do práv prevádzaných osôb, ale do práv štátu a to cez orgány verejnej moci chrániť štátnu hranicu, jej bezpečnosť a bezpečnosť verejného poriadku. Preto nie je na mieste použitie právnej kvalifikácie aj podľa ods. 3 písm. d) § 355 Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. j) Tr. zák., nakoľko citované ustanovenie jasne (gramaticky i logicky) hovorí, že závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu „na viacerých osobách“. Obžalovaný T. F. doposiaľ súdne trestaný nebol, je ženatý, má manželku a dve maloleté deti.

Súd pri úvahe o druhu a výmere trestu zohľadnil vyššie uvedené skutočnosti a riadiac sa ust. § 34 Tr. zák. dospel k záveru, že v prípade doposiaľ bezúhonného občana majúceho trvalý pobyt na území členského štátu Európskej únie - Nemeckej spolkovej republiky účel generálnej aj individuálnej prevencie splní uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 4 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu a v rámci neho zákazu stykať sa s osobami, ktoré majú negatívny vplyv (komplic obžalovaného).

Z poľahčujúcich okolností súd zistil tri a to vedenie riadneho života pred spáchaním skutku (§ 36 písm. j), doznanie a úprimné oľutovanie trestnej činnosti (§ 37 písm. l), ako aj napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní i súdu pri zisťovaní skutkového stavu (§ 36 písm. n).

Z priťažujúcich okolností súd nezistil žiadnu.

Preto súd ukladal trest v trestnej sadzbe 3 až 8 rokov odňatia slobody, kde pri prevahe poľahčujúcich okolností sa horná hranica znižuje o jednu tretinu.

Súd nevidel žiaden dôvod ukladať obžalovanému trest odňatia slobody nepodmienečný, pričom prihliadol i na osobné rodinné pomery obžalovaného, ktorý je jediným žiteľom svojej rodiny s dvoma maloletými deťmi, odkázanými na výživu obžalovaného. Súd mal tiež na zreteli aj ust. § 34 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a, tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci, a to dvoch mobilných telefónov, ktoré boli použité na spáchanie predmetného zločinu a cez ktoré sa so svojim komplicom dohovárал a komunikoval s ním, pričom tieto sa stávajú vlastníctvom štátu.

Súd neakceptoval návrh prokurátora na uloženie aj trestu prepadnutia veci, a to osobného motorového vozidla obžalovaného VW U., ktorým migrantov prevážal. Súdna prax pre taký postup vyžaduje špeciálnu úpravu vozidla, jeho interiéru, podvozku a podobne, o čo sa v predmetnom prípade nejednalo.

Súd taktiež obžalovanému neuložil prokurátorom navrhnutý trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky, pretože mu uložil aj probačný dohľad, ktorý nepochybne vyžaduje, aby sa mu v súdom stanovených lehotách obžalovaný na súde v Slovenskej republike podrobil. Okrem toho, aj keď síce ide o občana D. republiky, má však trvalý pobyt na území členského štátu Európskej únie, kde býva, pracuje, má tam aj manželku a dve maloleté deti. Uloženie trestu vyhostenia by v takomto prípade bolo neprimerane prísny postihom.

zločin prevádzactva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Bratislava V.